

LA JOIA

Si per un moment ens aturem a pensar i ens preguntem seriosament: **Què és per a mi la joia?** Quina resposta podem donar....

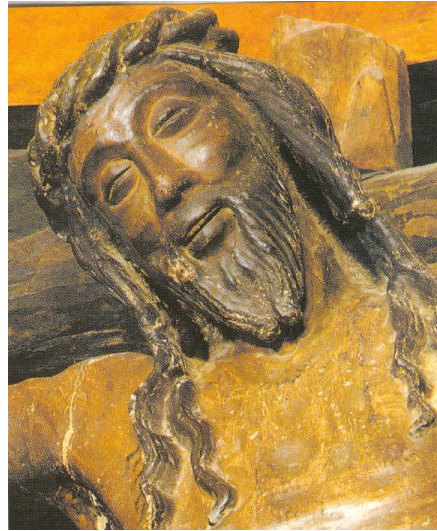
En Jordi Llimona al seu llibre *Viure* (Ed.62, 1995) ens diu: *Els mots plaer, goig, joia i alegria expressen, si fa o no fa, la mateixa cosa: la satisfacció de l'ànim per causa d'un bé present. Són més puntuals que la felicitat, es limiten a unes experiències de curta durada. No són un estat d'ànim plaent, sinó un moment, una acció o una experiència plaent.*

La joia és una qüestió de saviesa, de saviesa de la vida. I saviesa ve de sabor, del llatí *sapere*, que vol dir assaborir, tastar, gustar..., en definitiva, **experimentar**. És a dir, la saviesa de la vida s'adquireix assaborint-la, gustant el sabor que ens deixen les experiències. En Màrius Torres al poema 70 "Això és la joia" ens il·lustra la seva experiència:

*Això és la joia —ser un ocell, creuar
un cel on la tempesta deixà una pau intensa.*

La joia, quan l'experimentem ens omple, ens fa respirar per tot arreu, és com desitjaríem que fos tota la vida!

C.S. Lewis en el llibre *Surpris par la joie* (Paris 1955) on explica la seva conversió al cristianisme, ens diu que el *lloc* privilegiat de l'encontre amb la joia és la seva mateixa recerca: *En la recerca trobareu*. Aquesta afirmació pot semblar paradoxal, ja que la joia **és un do**. No la podem retenir amb una abraçada. És fugissera, només ve de pas, **és una realitat transcendent**, divina, s'esmuny entre els dits que la volen aferrar i en el temps mai no serà assolida plenament ni segura. Tan sols en fem un tast limitat i precari, a manera de penyora, que esdevé saborosa i estimulant promesa. Acabem aprenent que només aconseguim la joia, quan, renunciant a empresonar-la, no abandonem seguir cercant **una plenitud impossible en aquest món**.

La Veritable Joia

"Us he dit tot això perquè la meua joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa" Jn 15,11

Jesús vivia una realitat que l'entusiasmava i el feia vibrar intensament: l'anomenava "Regne de Déu".

La persona de Jesús és una BONA NOVA.

El cristianisme és una Bona Notícia! La joia del cristià és signe de la realització i de l'acolliment del Regne de Déu.

Els apòstols vivien amb Jesús, sabien que Ell els estimava, aquesta certesa els proporcionava una gran alegria, l'alegria de saber-se estimats. Però no entenien la manera d'estimar de Jesús.

..."També ara vosaltres esteu tristos, però el vostre cor s'alegrarà quan us tornaré a veure. I la vostra alegria, ningú no us la prendrà" Jn 16, 16-23

La llum de l'Esperit del **Ressuscitat** és el que il·lumina l'amor dels deixebles, és el que il·lumina el nostre amor

Jesús té experiència profunda de veritable joia i l'expressa justament quan és propera la seva fi, la tornada al Pare. El misteri de la comunió d'amor amb el Pare fa que Jesús, a l'hora suprema del seu lliurament, pugui prometre l'alegria als apòstols, l'alegria del Pare en qui confia. Aquest misteri ha estat expressat en moltes representacions de Jesús crucificat somrient, transparentant així que assaboreix la plenitud de l'Amor del Pare (Crist de Javier).

Camins que ens condueixen a la joia

- El programa de les benaurances (*Mt 5,1-13; Lc 6, 20-26,*) és el camí de l'alegria de semblar-se a Jesús. Amb les benaurances, Jesús ens dona un primer toc d'alerta, de com hem de comprendre el seu seguiment que és el que ens dona la veritable alegria.

- La joia autèntica no és incompatible amb el dolor, pot coexistir amb el cansament, i donar-se enmig de les lluites més intenses. *"Qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi" (Mt 10, 38)*

- L'altra gran font de la joia és el perdó incondicional i l'amor als enemics. L'alegria d'estimar se'ns presenta de forma molt viva i universal en la paràbola del pare bo (*Lc15,1-32*): L'alegria del pare inclou també el dolor, l'espera, la solitud, l'acceptació de la incomprensió.

Descobrim la veritable joia en el si del misteri de la salvació, en l'àmbit de la Gràcia i a l'interior del diàleg amb Déu: Quin estremiment de goig quan m'adono que el qui jo cerco, ja em buscava; que el qui estimo, m'estimava d'abans i truca la meua porta. (*Cf Ap 3,20*) Jesús amb aquestes visites vol que recordem que la seva presència la tenim sempre.

Què és per a mi la veritable joia?

Textos:

Article "La joia" a Recerca, núm. 4 p. 17-24

La Veritable Alegria de St. Francesc d'Assís